

Förordning om ändring i jaktförordningen (1987:905);

utfärdad den 26 maj 2011.

Regeringen föreskriver att 23 b, 24, 24 d, 25 och 31 §§ jaktförordningen (1987:905)¹ ska ha följande lydelse.

23 b §² Om det finns förutsättningar enligt 23 a § och något annat inte följer av 24 b §, får Naturvårdsverket efter ansökan av den som riskerar att drabbas av skada besluta om skydds jakt efter björn, varg, järv, lo, säl eller örn.

Innan Naturvårdsverket fattar ett beslut enligt första stycket ska verket höra Havs- och vattenmyndigheten, om beslutet gäller skydds jakt efter säl.

24 § Frågor om jakt enligt 7 § jaktlagen (1987:259) prövas av

1. Naturvårdsverket när det gäller jakt efter björn, varg, järv, lo eller säl samt efter rovfåglar och ugglor, och
2. länsstyrelsen i andra fall.

Innan Naturvårdsverket fattar ett beslut enligt första stycket ska verket höra Havs- och vattenmyndigheten, om beslutet gäller jakt efter säl.

Om länsstyrelsens beslut rör arter som annars är fredade, är länsstyrelsen skyldig att årligen till Naturvårdsverket eller Havs- och vattenmyndigheten lämna de uppgifter om jakten som verket eller myndigheten begär.

24 d §³ Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om eller i det enskilda fallet besluta hur man ska förfara med dödade djur.

I ett beslut om jakt enligt 23 b eller 23 d § får den beslutande myndigheten bestämma hur man ska förfara med ett dödat djur. Om inte myndigheten beslutat något annat får djuret behållas av jakträttshavaren. När beslut om jakt meddelas enligt 23 b eller 23 d § får myndigheten även medge undantag från 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) och, när det gäller skydds jakt, också medge att jakten bedrivs på annans jaktområde.

Innan Naturvårdsverket meddelar sådana föreskrifter eller fattar ett sådant beslut som avses i första eller andra stycket, ska verket höra Havs- och vattenmyndigheten, om föreskrifterna eller beslutet gäller jakt efter vilt som lever i hav eller vatten.

¹ Förordningen omtryckt 2000:1216.

² Senaste lydelse 2009:1265.

³ Senaste lydelse 2009:1265.

25 § Frågor om jakt enligt 8 § jaktlagen (1987:259) prövas av Naturvårdsverket. Ett sådant beslut får avse däggdjur och fåglar av sådan art eller ras som inte genom naturlig utbredning tillhörde landets viltbestånd vid utgången av år 1987, dock inte vildsvin och mufflonfår.

Innan Naturvårdsverket meddelar ett beslut som avses i första stycket ska verket höra Havs- och vattenmyndigheten, om beslutet gäller jakt efter vilt som lever i hav eller vatten.

31 §⁴ Även om jakt annars inte är tillåten får genom föreskrifter eller beslut i det enskilda fallet

1. Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt om det behövs för forsknings- eller utbildningsändamål, för återinplantering eller återinförande av en art eller för den uppfödning som krävs för detta, och

2. länsstyrelsen ge tillstånd till en selektiv jakt efter ett litet antal djur under strängt kontrollerade förhållanden, om det behövs för att tillgodose viltförvaltningen.

En förutsättning för att jakt enligt första stycket ska kunna tillåtas är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Tillstånd enligt första stycket 2 får inte avse arter som i bilaga 1 till artskyddsförordningen (2007:845) har markerats med N eller n.

Innan Naturvårdsverket ger ett tillstånd enligt första stycket 1 ska verket höra Havs- och vattenmyndigheten, om tillståndet gäller jakt efter vilt som lever i hav eller vatten.

Länsstyrelsen ska årligen till Naturvårdsverket lämna de uppgifter om medgivna tillstånd som verket begär.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

På regeringens vägnar

ESKIL ERLANDSSON

Mats Wiberg
(Landsbyggsdepartementet)